

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Quæstio I. Quot sint & quomodo divi dantur Sacramenta novæ legis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42545

rato, gratiam non conferunt, uti nec actus vir-
 tutum; præterquam quod hi sensibiles non sint.
 4. Lotionem pedum Apostolicorum, insuffla-
 tionem Christi in Apostolos, per quam Spiri-
 tum sanctum illis dedit. Item verba Christi ad
 Magdalenam & Paralyticum, *Remittuntur tibi*
peccata: quia non fuerunt signa instituta stabi-
 liter ad gratiam conferendam. 5. Martyrium,
 ob eandem causam: esto enim ex opere operato
 gratiam conferat, non tamen est specialiter ad
 hoc institutum. *Vi Scholast.*

A D D E N D A.

Questio 1. Quot sint & quomodo dividantur Sacra-
 menta novæ legis. R. 1. Esse septem docet
 fides. 35

Dices. Scriptura nullibi dicit esse septem de-
 terminatè. R. 1. Etiam nullibi dicit esse quatuor,
 tria, duo vel unicum determinatè. R. 2. Nullibi
 hoc dicit, expressè, c., æquivalenter, n., nam
 de singulis septem & non de pluribus dicit esse
 Sacramenta; neque aliter dicit esse tres determi-
 natè Personas in Deo, quod tamen fide divinã
 credimus. *Baptismi* institutio habetur *Matt. ult.*
v. 19. & *Joan. 3. v. 5.* *Vis autem sanctificandi*, ad
Ephes. 5. v. 26. & ad *Tit. 3. v. 5.* *Confirmatio* colligi-
 tur ex *Act. 8. v. 17.* & *c. 19. v. 6.*, ubi dicitur
 Spiritus S. datus per impositionem manuum A-
 postolorum. *Eucharistiæ* institutio describitur
 ad *Corinth. 11.* *Vis sanctificandi*, *Joan. 6. v. 55.*
Ritus, *Matt. 26.* *Pœnitentiæ* institutio & *vis san-*
ctificandi asseritur *Joan. 20. v. 23.* & *2. ad Corinth.*
5. v. 19. *Extremæ Unctionis* ritus & effectus habe-
 tur *Marc. 6. v. 13.*, uti probabiliter tenent mul-

ti: Ritus, Jacobi 5. v. 14. Vis sanctificandi, v. 15. Ordinis institutio, ad Ephes. 4. v. 11. Ritus, 1. ad Timoth. 4. v. 14. & 2. ad Timoth. 1. v. 6. Matrimonii institutio, Matth. 19. à v. 3. Imò verba illa ad Ephes. 5. v. 32. Sacramentum hoc magnum est, multi PP. cum Bellarm. hic l. 2. c. 24. explicant de Matrimonio novæ legis. Quòd autem illa ca scripturæ debeant intelligi de septem Sacramentis, declarat nobis vera Christi Ecclesia in Conc. Florent. post sess. ult. in Decreto Eugenii IV. ad Armenos, item in Trident. ss. 7. Can. 1. Acque ita tenuerunt etiam SS. PP., quos pro singulis Sacramentis refert Bellarm. c. 4.

Instabis. Lotio pedum, quæ Joan 13. describitur à Christo facta in ultima cœna, etiam erat Sacramentum, nam S. Ambr. l. 3. de Sacram. c. 1. vocat mysterium sanctificationis: S. Cyr. in serm. de ablut. pedum, dicit esse mysterium & Sacramentum: S. Bern. in Sermon. de cœna Dom. dicit pro Sacramento esse & non pro solo exemplo. & n. ass., quia non fuit à Christo instituta ad causandam gratiam: relati autem PP. vocant mysterium, quia erat summa humiliatio summi Dei: item vocant Sacramentum, latè, quia erat signum sacrum, quod, quando ponebatur, habebat occultam significationem, quia significabat gratiam præexistentem in Apostolis, & prærequisitam ad Eucharistiam. Quòd autem S. Ambr. lotionem illam habuerit tantùm veluti aliquid sacramentale, patet inde, quia quamvis illam observaret in Ecclesia sua Mediolanensi, tamen addit, se non reprehendere Romanam, quæ non observabat, ergo non agnovit esse Sacramentum, quod ex institutione Christi debuisset observari in tota Ecclesia. §. 2.

§. 2. Conveniens fuit esse septem determinata Sacramenta, uti rectè ostendit S. Th. 3. p. q. 65. a. 1. à comparatione vitæ spiritualis cum corporali: nam sicuti ad vitam corporalem & finem naturalem hominis septem concurrunt, quorum quinque se tenent ex parte singulorum, reliqua duo ex parte Reip., nempe homo debet 1. generari & nasci; 2. corroborari; 3. nutrirî & crescere; 4. cùm homo, utpote passibilis, sæpe aegrotet, debet curari, si in morbum incidat; 5. quia habet hostes, debet armari ad defensionem, si impetatur; 6. regi debet à Magistratibus; 7. debet in Rep. esse propagatio naturæ & educatio prolium: simili modo ad vitam spiritualem & finem supernaturalem hominis concurrunt septem Sacramenta, quorum quinque prima ad spiritualem uniuscujusque hominis in seipso perfectionem; duo ultima, ad totius Ecclesiæ bonum ordinata sunt, nam 1. per Baptismum spiritualiter renascimur; 2. per Confirmationem roboramur in fide & gratia; 3. per Eucharistiam nutrimur & excrescimus in viros perfectos; 4. per Pœnitentiam spiritualiter sanamur, si in aegritudinem peccati inciderimus; 5. per extremam Unctionem armamur ad ultimam luctam cum diabolo; 6. per Ordinem sic potestas administrandi res sacras, & quoad has, regendi populos; 7. per Matrimonium datur gratia ad multiplicandam Ecclesiam per honestam generationem & educationem prolium.

§. 3. Sacramenta variè dividuntur, nam 1. 5. alia dicuntur *vivorum*, quæ per se causant secundam tantùm gratiam, ideoque supponunt suscipiendam habere vitam, id est, esse in gratia, uti

Confirmatio, Ordo, Matrimonium: Alia *motuorum*, quæ de se causant primam gratiam, ideoque suscipi possunt à peccatore, uti Baptismus & Pœnitentia. Quod Eucharistia & extrema Unctio imò & reliqua Sacramenta vivorum, aliquando per accidens causent primam gratiam, docent plurimi cum *Castrop.* t. 18. p. 13. n. 6 *Gonet* d. 3. n. 155. *Bosio* d. 1. f. 5. concl. 5. *Gob.* t. 4. n. 460. *Jlls.* n. 51. 2. Alia sunt formata, alia informia: *Formata* dicuntur, quæ in suscipiente habent suum effectum, nempe causant gratiam, ad quam causandam suscipiuntur, quæ gratia dicitur forma, quia est decor & pulchritudo animæ. *Informia* sunt, quæ quamvis valida sint, tamen non habent effectum suum, sed quod ponatur obex gratiæ alioqui per tale Sacramentum causandæ, uti si quis adultus suscipiat Baptismum vel Matrimonium sine ullo dolore de actualibus mortalibus, quæ commisit. 3. Aliud est *permanens*, uti Eucharistia, & secundum alios cum *Sporer* hic p. 4. n. 351. etiam Matrimonium. Aliud est *transiens*, qualia sunt, quæ præcipue consistunt in actione, quæ physice transit, uti ablutio, unctio &c., quale probabilius est esse etiam Matrimonium. 4. Aliud est *characteristicum*, sive imprimens characterem s. nempe Baptismus, Confirmatio, Ordo, quæ ideo reiterari non possunt, uti docent *Florens.* supra & *Trid.* ss. 7. *Can.* 8. Vide *Dicast.* d. 1. à n. 159. *Lugo* d. 6. f. 1. Aliud *non characteristicum*, uti Eucharistia, Pœnitentia, Unctio, Matrimonium, quæ ideo ab eodem homine iterari, sive sæpius suscipi possunt.